Мов кілька діючих вулканів,
Між скеллям гримотить ріка.
Над прірвами — оселі сванів
Та їхня доля не хистка.

Негоді жодній не скорялись,
Зоріли баштами в імлі, —
Немов у гавані зібрались
Опісля бурі кораблі.

Що ті громи, що темні тучі
На карколомній вишині, —
Оселя свана знов на кручі
Несе сторожові вогні.

Гірські верхів'я первозданні
Та башти людяна могуть —
Це сванські селища в тумані
У вічність впевнено пливуть.